

Книжнина • Reviews

ИЗПОВЕД С ОБИЧ И УВАЖЕНИЕ

Добри ЛАЗАРОВ

Е. Головински/ E. Golovinsky. *Мое минало незабравимо [My Unforgettable Past].* Акад. изд. „Проф. Марин Дринов”, София, 2008, 276 с. ISBN 978-954-322-222-3

Abstract. In his book the author tells memories about his childhood, school and student years and describes his work as a researcher, university lecturer and promoter of science. He shares impressions from his teachers at school and university, tells about his relations with friends, classmates, fellow students and colleagues. E. Golovinsky shares his experience as a tutor of younger scientists and scientific teams. He remembers his own tutors who left their personal contribution in our national science and education. In the book the reader will find exciting episodes concerning author's meetings with interesting persons – scientists, men of art and culture. E. Golovinsky tells about important events from the history of our country and points out his contacts with the science from other countries – Germany, Russia, France and Austria. He also describes some of his participations in international scientific meetings. The author shares his views about the education, the organization and role of the scientific investigations as well as about some cultural processes in our country and abroad.

Академичната общност получи нов подарък от акад. Евгени Головински — автобиографичната му книга “Мое минало незабравимо”.

Държа в ръцете си тази човешка изповед. Тя е с автограф от автора. Персонален! И аз, като автора, съхранявам и препрочитам авторските посвещения. Както и самите книги. Особено ако са от близък приятел. Реших, че за тази книга непременно трябва да се напише нещо. Много... или малко?... За книгата ли, или за самия Евгени? Разбира се, за книгата.

Разгръщам страниците. Прочитам и препрочитам някои редове. Редуват се хронологично изброени събития, със значими преживявания, с размисли и споделени мисли, с отговори на въпроси, зададени от друг, или от самия автор. Разбира се, че се говори за детството и за старите приятели, за учителите и хората, които са те въвели в науката и сред другите хора. Разбира се, че е споделено увлечението към науката, към просветата и към популяризаторската дейност. Наистина не са забравени от автора срещите с именити хора на нашето съвремие и с най-обикновените люде. Има и прояви на гражданска позиция, оценки, дори критични елементи. Това е естествено за всяка автобиография. Особено впечатляващи са обаче обичта и уважението, с които Евгени се отнася към всичко, до което неговите спомени и настоящо мислене се докосват. Обичта и уважението се чувстват и по отношение на научните проблеми, и към знаменитостите, приятелите, гражданите и учениците, дори към енциклопедиите и научнопопулярните книжки.

В книгата акад. Головински е отделил малко време за работата си като главен редактор на нашето списание — Химия. Той държеше да се дава в ръцете на нашия учител понятно и близко до него четиво. Не случайно части от интервютата му пред представители на това списание присъстват в автобиографичните му редове. Пак с обич и уважение — към списанието и към неговите читатели.

Интересно е присъствието на притежателното местоимение *мой* освен в заглавието и на още едно място в текста — моят Благоевград. Разбира се, че последното не е признак на собственически претенции. От една страна, местоимението придава една наистина по-голяма близост и емоционална ангажираност на автора към всичко, което с негово активно участие е

изградено там. От друга — стоят отговорността и гордостта за това постижение. Въпреки че Евгени старателно е отбягвал събитията, които биха придали нюанси на битов елемент в автобиографичните му писания, той не може да не сподели радостта си, дори гордостта си, от реализирането на някои от мечтите си. Това е естествено и заслужено. Много силно ми се видя това, че не се притеснява дори да признае ревността си. Човек ревнува това, което много силно обича, и колкото и да се стесняваме от проявата на такива чувства, това е съвсем нормално.

Книгата на акад. Головински е едно огледало на част от нашата действителност през последните седемдесет години. Това определя и нейната научна стойност. Имена... дати... събития... мисли и отношения... това влиза в наследството, което всяко поколение оставя на следващите. А автобиографията на Евгени изобилства с такива. Тя е дозирана и написана грижливо и с явен повествователен талант. Написана е ясно и честно. Чете се лесно не само от нас, неговите съвременници и в много отношения съмишленици, но, убеден съм, и от младите хора, които сега търсят пътя си в живота.

Споделеното мнение за книгата на акад. Головински няма рекламен характер. Това е четиво, което не се нуждае от разяснения и реклама. Разбира се, както всяка автобиография, остава чувството, че има какво още да се добави. Чакаме, Евгени! В послесловието към своята книга ти ни обещаващ, че ако отреденото ти време, мерак и сили ти позволят, непременно ще продължиш да пишеш. А времето, мерака и силите ти са безкрайни. Зная го!

✉ **Professor D. Lazarov,**

University of Sofia,

1 James Bourchier Blvd., 1164 Sofia, BULGARIA